

Kairos

1999

16' 30"

Rolf Enström

Kairos komponerades på beställning av Sveriges Radio, P2 och ingår i serien musikdramatiska verk för radiomediet. Andra kompositioner i serien är "Slutförbannelser" och "Tjiddtjag och Tjiddtjaggaise" vilka beställdes av den numera nedlagda "Musikdramatiska gruppen" vid Sveriges Radio.

I motsats till Kronos - den objektiva tiden, det absoluta ögonblicket är Kairos den subjektiva tiden, det perfekta ögonblicket.
Då kompositionen Kairos är komponerad i ett tillstånd av flow uppstod många ögonblick som visade på de rätta lösningarna - kompositionen vecklade ut sig själv efter hand och trots att en del lösningar på musikaliska problem kändes svåra att anamma var det i sammanhanget de enda, självklara alternativen.

Kairos bygger på Tarjei Vesaas diktsamling Båten om kvällen för vilken författaren erhöll Nordiska Rådets litteraturpris år 1964.
Personerna i texten intar en nästan animistisk syn på omvärlden, naturen är besjälad och mystisk i sin karaktär. Den bakomliggande avsikten låter sig inte avtappas på någon som helst information, ger sig inte tillkänna annat än genom utövande av mystik - d.v.s förståelse med känslan och inte med förnuftet.

I denna kontext i kompositionen löper William Shakspeares sonett nummer 66 på tvären och bildar

Kairos

1999

16' 30"

Rolf Enström

Kairos komponerades på beställning av Sveriges Radio, P2 och ingår i serien musikdramatiska verk för radiomediet. Andra kompositioner i serien är "Slutförbannelser" och "Tjiddtjag och Tjiddtjaggaise" vilka beställdes av den numera nedlagda "Musikdramatiska gruppen" vid Sveriges Radio.

I motsats till Kronos - den objektiva tiden, det absoluta ögonblicket är Kairos den subjektiva tiden, det perfekta ögonblicket.
Då kompositionen Kairos är komponerad i ett tillstånd av flow uppstod många ögonblick som visade på de rätta lösningarna - kompositionen vecklade ut sig själv efter hand och trots att en del lösningar på musikaliska problem kändes svåra att anamma var det i sammanhanget de enda, självklara alternativen.

Kairos bygger på Tarjei Vesaas diktsamling Båten om kvällen för vilken författaren erhöll Nordiska Rådets litteraturpris år 1964.
Personerna i texten intar en nästan animistisk syn på omvärlden, naturen är besjälad och mystisk i sin karaktär. Den bakomliggande avsikten låter sig inte avtappas på någon som helst information, ger sig inte tillkänna annat än genom utövande av mystik - d.v.s förståelse med känslan och inte med förnuftet.

I denna kontext i kompositionen löper William Shakspeares sonett nummer 66 på tvären och bildar

tillfälligt, klangliga lödpunkter mellan de olika texterna. En luta transformerar texternas klangliga och rytmiska valörer till dröjande toner som står i förgrunden mot de ljud som man kan tycka sig höra då man vandrar på en svensk myr om kvällen.

Texterna läses av Hans Jonstoj och Karin Enström Salomonsson.

Rolf Enström

Sonnet # 66

Tired with all these,for restful death I cry
As,to behold desert a beggar born,

And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,

And gilded honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,

And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled,

And art made tongue-tied by authority,
And folly, doctor-like, controlling skill,

And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:

Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone

William Shakespeare

tillfälligt, klangliga lödpunkter mellan de olika texterna. En luta transformerar texternas klangliga och rytmiska valörer till dröjande toner som står i förgrunden mot de ljud som man kan tycka sig höra då man vandrar på en svensk myr om kvällen.

Texterna läses av Hans Jonstoj och Karin Enström Salomonsson.

Rolf Enström

Sonnet # 66

Tired with all these,for restful death I cry
As,to behold desert a beggar born,

And needy nothing trimm'd in jollity,
And purest faith unhappily forsworn,

And gilded honour shamefully misplaced,
And maiden virtue rudely strumpeted,

And right perfection wrongfully disgraced,
And strength by limping sway disabled,

And art made tongue-tied by authority,
And folly, doctor-like, controlling skill,

And simple truth miscall'd simplicity,
And captive good attending captain ill:

Tired with all these, from these would I be gone,
Save that, to die, I leave my love alone

William Shakespeare